

Bu Yıl Kaç Kadın Öldürelim?

İçeriği Yazan: [Cem Osman TAMTÜRK](#) [1] Zaman: Cts, 08/03/2014 - 14:57

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünsün

Sevgi dolu, çok akıllı, çok namuslu ve de çok demokrat erkekler ne dersiniz? Bu yıl kaç kadın öldürelim? Bu soruyu her yıl öldürülen, taciz ve tecavüz edilen kadınların istatistiğini yapan hemcinslerimize yardım olsun diye sormuştum. Şaşırdınız mı? Kızdınız mı?

Yoksa Dünya Kadınlar günü olarak lütfettiğimiz bu günde en kurnaz riyakârlığımızla bir demet çiçekle anamız, bacımız, yarımız, eşimiz olan kadınların karşısına geçip onların kanmış görünmek için yüzlerine yerleştirdikleri gülümsemeyi aynı riyakarlıkla gerçek sayıp bizde mutlu mu olsak?

İsterseniz kızmayı veya sevinmeyi bir yana bırakıp eserimizin istatistiklerine bir göz atalım. Bir defa kadın öldürme hızımızın on yılda tam %1400 arttığını söyleyelim.

Son bir yıla baktığımızda erkekler geçtiğimiz yıl içerisinde 214 kadını öldürdü, 167 kadına tecavüz etti, 161 kadına tacizde bulundu. Böylelikle son 4 yılda erkekler tarafından öldürülen kadınların sayısı 853'e, tecavüze uğrayan kadın, kız çocuğu sayısı 685'e, tacize uğrayan sayısı ise 846'ya vardı. Son dört yılın ortalamasına göre erkekler her yıl 120 kadın öldürüyor.

Bu rakamlara baktığımızda çok kadın öldürülmesi doğu ve güneydoğuda sanıyoruz. Oysa 2013 yılında Erkek şiddeti en çok İstanbul'da (131) gerçekleşti, bunu Kocaeli (52), Adana (45), İzmir (44) izledi. Buna karşılık, 2012'de İstanbul'u (162), İzmir (54); Adana (50); Ankara (37) izlemiş; 2011'de yine İstanbul'un (65) ardından, Adana (55), Antalya (38); İzmir (35); 2010 yılında ise; İstanbul'u, (25) Adana (16) izlemişti.

Kadınları öldürme nedenlerimize baktığımızda ise şu gerçekler ortaya çıkıyor.

Geçtiğimiz yıl öldürülen 214 kadının 104'ünü kocaları, 12'sini eski kocaları, 25'ini sevgilileri, 6'sını eski sevgilileri, 10'u babaları, 9'u damatları, 18'i akrabası olan diğer erkekler (kayın peder, dünür, ağabey, kardeş vs.) öldürmüştü. Üstelik bu sıralama son 4 yıl için de neredeyse aynı ve çetele, önce kocalar, sonra eski kocalar ya da sevgililer şeklinde devam ediyor. Ayrıca bu sonuçlar 2007-2011 yılları arasında gerçekleşen cinayetlerle ilgili verilen başka rakamlarla da örtüşüyor. Örneğin kimi araştırmaların verilerine göre, eski ya da boşanmak üzere olduğu kocası tarafından öldürülen kadınların oranı, erkek cinayetlerinin yüzde 47'sini oluşturuyor. Bu oran 2012 yılı itibarıyla ise yüzde 69'a çıkmış durumda.

Çetelenin kadına yönelik erkek cinayetlerine ilişkin olarak derlediği verileri tamamlayan başka bir rakam ise, 2013 yılında öldürülen 214 kadının yüzde 15'inin (32'sinin) boşanmak istedikleri için öldürülmesi, yüzde 19'unun ise yine aynı nedenle şiddet görmesi; yüzde 13,5'inin ise şiddet gördükleri için şikayetçi olduğu ya da koruma tedbir kararı çıkarttığı halde öldürülmüş olmaları. Bu bilginin diğer detayları ise şöyle; 13 kadının katilleri hakkında tedbir kararı sürüyordu; dört kadının katilleri hakkındaki koruma tedbir kararları cinayetin hemen öncesinde sona ermişti; 12 kadın ise katilleri hakkında defalarca şikâyetle bulunmuş ancak talepleri cevapsız kalmıştı. Ayrıca dört cinayet de, şiddet suçundan yattıkları cezaevinden izinli ya da denetimli serbestlik kapsamında çıkararak ya da tahliye edilen erkekler kocalar/eski kocalar tarafından işlendi..

Kadınların öldürülme ve şiddet görme nedenleri ile bu rakamlar, son 4 yılın ilgili rakamlarıyla karşılaştırılınca durum daha da vahimleşiyor; örneğin, 2012'de 24 kadın korunma ile ilgili hukuki süreci başlatmasına; 9'u defalarca şikâyetle bulunmasına; 7'si uzaklaştırma kararı olmasına; 1'i korunma kararı ile sığınma evinde bulunmasına rağmen öldürülmüştü. 3 kadın cinayetin faili ise şiddet uygulama suçundan ceza almış ancak denetimli serbestlik kapsamında dışarı çıkmış, cezası ertelenmiş, ya da paraya çevrilmiş kocalar/eski kocalardı. 2011'de korunma talep ettiği, savcılığa veya poliste şikâyet ettiği, sığınma evlerine yerleştirildiği halde 11 kadın öldürülmüştü; 2010'da ise şiddet gören kadınların yüzde 42'sinin fail erkeğin tehdidi altında oldukları biliniyordu, haklarında daha önce karakola veya savcılığa başvurulmuştu. Yüzde 27.27'si ise ayrılmayı, boşanmayı istediği, boşanmayı ya da barışmayı kabul etmediği için öldürülmüştü.

Bir de isterseniz kadınlara taciz ve tecavüz olaylarına karışan, onları öldüren erkeklerin meslekleri nelerdir. Bakalım. Örneğin 2010 çetelesi, cinayet, tecavüz, taciz gibi adli makamlara ve basına yansımış kadına yönelik şiddetin faili erkeklerin kimler olduğu, hangi mesleklerden geldikleri, eğitim durumları ve yaşları, gösterdikleri gerekçeler gibi bilgiler de içeren çok kapsamlı bir çetele. Ancak belli ki, bunların haberler üzerinden yakalanması her zaman kolay değil. Örneğin 2010 çetelesine göre; kadınların katil zanlısı olarak kovuşturmaya uğrayanların yüzde 8.82'si emekli ya da halen görevde olan polis ve askerler; yaralanmayla sonuçlananların faili yüzde 33.33 ile yine onlar; taciz faillerinin başında yüzde 34.65 ile öğretmenler; yüzde 11.88 ile asker, polis ve güvenlik görevlileri; tecavüz faillerinin başında yüzde 25.7 ile yine görevde ya da emekli asker, polis ve güvenlik görevlileri geliyor.

Hayatın varlığı olan kadınları bir sayı seviyesine indirmenin yürek acısının farkındayım. Ancak neler yaptığımızı bilmenin başka yolu da yok. Peki, biz erkekler neden böyleyiz?

Erkek egemen bir toplumun bireyleri olmanın dayanılmaz cazibesine muhafazakâr hurafe dininin sözde kurallarını eklediğimizde karşımıza çıkan tablo kadının erkeğin malı olduğu gerçeğine ulaşmaktadır. Bu sakat ve hastalıklı düşünceyi iktidarın da sahiplenmesi, hatta kadını eve kapatma projelerine hız vermesi son on yılda şiddetin hızını böyle korkunç boyutlara getirmiştir. Kadını mal görme zihniyetini bayrak edinen ve üzerine muhafazakarlık çarşafı geçiren bu zihniyetin iktidarlara devam ettikçe de kadına şiddet artarak devam edecektir.

Sözde gelişen çağdaşlaşan hatta ileri demokrasiye geçen toplumumuzda kadına şiddetin önlenemez bir şekilde artmasının bir nedeni de erkeğin egemenliğinin her türlü şiddete rağmen sallandığını görmesidir. Şiddetin kırsal kesimden çok kentlerde oluyor görünmesinin bir sebebi de budur. Kırsalda aile içinde erkek şiddetinin bir ölçüde de olsa normal kabul edildiğini görüyoruz. Enstest ilişkiler, çocuk gelinler, intihar denilen cinayetler bizi böyle düşünmeye itmektedir. Oysa kentlerde her şeye rağmen kadın erkeğin kölesi veya malı olmaktan çıkmaya çalışmaktadır. Özellikle kendi ayakları üzerinde ekonomik gelire sahip olan kadınlarda bu eğilim hızlanmaktadır. Malının elinden kaçmakta olduğunu hisseden erkeğin şiddeti arttırmasının bir sebebi de bu olsa gerekir.

Kaynak: Bianet

Cem Osman TAMTÜRK

cem.tamturk@politikadergisi.com

Yorumlar

Aslında tablo, görünenden

İçeriği Yazan: İsmail Hakkı Cengiz(Doğrulanmamış) Zaman: Paz, 09/03/2014 - 17:37

Aslında tablo, görünenden daha vahim olabilir. Her tecavüz ve taciz kayıtlara geçiyor mu? Ne kadar çok kadın utancından taciz ce tecavüzü saklıyor acaba? Selâmlar...

- [Güncel](#) [2]
- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (14/05/2024 - 15:05 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/bu-yil-kac-kadin-oldurelim>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/cem-osman-tamturk>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>